

de Kamer

Maart 2013

De Staatshervorming

I N H O U D

Voorwoord	3
Wat doet de Kamer van volksvertegenwoordigers?	4
Samenstelling van de Kamer	6
De Staatshervorming	8
De Kamer levert in	13
De nieuwe nationaliteitswet	16
Europese wetgeving: de nationale parlementen hebben inspraak	18
De pensioenhervorming	20
Parlementaire diplomatie: parlementen wisselen ervaring uit	21
11 november 2012 - Herdenking einde Eerste Wereldoorlog	22
15 november 2012 - Koningsdag in het Federaal Parlement	23
Het Paleis der Natie	24

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever
Emma De Prins, secretaris-generaal
van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie
Dienst Public Relations
en Internationale Betrekkingen
tel 02 549 90 46
pri@dekamer.be

De redactie werd afgesloten op 15/02/2013

Aan dit nummer werkten mee:
Emma De Prins, Idès De Pelsemaeker, Eric Morreel,
Myriam Boxus, Anne Coppens, Tom De Pelsmaeker,
Hugo D'Hollander, Alberik Goris, Mireille Pöttgens,
Laurent Pottier, Joëlle Rotsart de Hertaing, Joris Van
Den Bossche, Marc Van Der Hulst en Anne Vander
Stichele

Vertaling
Dienst Vertaling Beknopt Verslag van de Kamer

Foto's en illustraties
Belga, Nadine Huysmans, Antoine Marcelis,
Inge Verhelst en Johan Wynen

Vormgeving en druk
Prepress en drukkerij van de Kamer

Ruim twee jaar geleden werd ik voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers. Sindsdien heb ik veel vaststellingen gedaan, goede en minder goede. Maar één ding heb ik zeker geleerd: dat de Kamer een fundamentele rol speelt in de uitvoering van de hervormingen, of die nu betrekking hebben op het institutionele, het sociaaleconomische, of op een ander aspect van onze samenleving. De Kamer dankt haar fundamentele rol aan het feit dat alle Kamerleden rechtstreeks verkozen zijn. De Kamerleden stellen alles in het werk om het vertrouwen dat u ze bij de verkiezingen geschonken hebt, waar te maken en om uw bekommernissen en prioriteiten te verdedigen tijdens debatten en stemmingen.

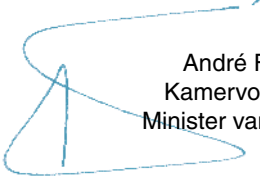
Dit nieuwe nummer van het magazine van de Kamer begint met een overzicht van de belangrijkste taken van de Kamer. Het hoofdartikel is gewijd aan het eerste luik van de Staatshervorming dat vorig jaar werd aangenomen. Een ander artikel gaat over de pensioenhervorming en geeft ook een antwoord op de vragen die u zeker hebt over de parlementaire pensioenen.

De parlementsleden leveren trouwens ook in, wat men er ook over moge zeggen. Zij doen, net als alle Belgen, een solidariteitsinspanning. De parlementaire vergoeding werd vermindert, speciale functies herbekeken en de pensioenen aangepast.

Ook op de internationale scene is de Kamer een speler van betekenis! Parlementaire diplomatie is een centraal gegeven op mijn agenda. Ik ontmoet regelmatig parlementsvoorzitters, ministers en ambassadeurs uit andere landen, onder meer in het kader van *partnership protocollen* tussen de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers en het parlement van hun land. Meer informatie over die ontmoetingen vindt u op de website van de Kamer, www.dekamer.be, in de rubriek 'De voorzitter'. Ik nodig u uit daar een kijkje te gaan nemen.

Op onze website vindt u overigens wel meer interessante informatie. Zo kunt u er de plenaire vergaderingen en sommige commissievergaderingen online volgen. Ik raad u aan dat eens een paar minuutjes te doen. Enkele muisklikken en een beetje vrije tijd: meer is er niet nodig om kennis te maken met de groene vleugel¹ van het Federaal Parlement. Maar indien u, als actieve of geëngageerde burger, ons nog beter wil leren kennen, weet dan dat het Paleis der Natie (zo heet het gebouw) altijd een open huis is geweest, en dat altijd zal blijven. Het Paleis der Natie is uw huis, het huis van alle burgers. U kunt naar het Parlement komen om een vergadering bij te wonen of om – onder leiding van een ervaren gids – de historische gangen en zalen te verkennen. Aarzel niet om langs te komen. We doen al het mogelijke om de burgers te informeren over wat er op deze prestigieuze plek gebeurt. We organiseren steeds meer geleide bezoeken, stellen steeds meer documentatie ter beschikking van onze bezoekers en passen de openingsuren aan uw wensen aan.

Het magazine dat u in handen hebt, is waardevol. Het bevat niet alleen informatie over de vermelde onderwerpen, maar ook over de werking van de eerste democratische instelling van ons land. Ik reken op u om het parlement en zijn werking rondom u nog beter kenbaar te maken.

André Flahaut
Kamervoorzitter
Minister van Staat

¹ Met de 'groene vleugel' van het Federaal Parlement wordt de Kamer van volksvertegenwoordigers bedoeld.

Wat doet de Kamer van volksvertegenwoordigers?

Kamer van volksvertegenwoordigers + Senaat
=
Federaal Parlement

Federale verkiezingen:
om de vier jaar

De laatste federale verkiezingen:
13 juni 2010

Samenstelling Kamer:
150 rechtstreeks verkozen leden
(zie pagina's 6 en 7)

■ De 'Government making power'

De federale regering moet bij haar aantreden uitdrukkelijk het vertrouwen krijgen van de meerderheid in de Kamer, d.w.z. van ten minste 76 Kamerleden. Verder vraagt de regering het vertrouwen van de Kamer bij het begin van elk parlementair jaar. De eerste minister komt dan naar de Kamer voor de regeringsverklaring. Daarin zet hij de plannen van zijn regering voor het volgende jaar uiteen. Die verklaring wordt gevolgd door een debat en een vertrouwensstemming.

Premier Di Rupo in de Kamer tijdens de regeringsverklaring

■ Wetgevende bevoegdheid

De Kamer kan wetten maken en bestaande wetten wijzigen. Als parlamentsleden daartoe een tekst indienen, noemen we dat een wetsvoorstel, als de regering het initiatief neemt, noemen we de tekst een wetsontwerp.

- Voorbeeld: zie blz. 16, de nieuwe nationaliteitswet.
- Zie ook schema blz. 17: van idee naar wet.

■ Begrotingsbevoegdheid

Ieder jaar maakt de federale regering een raming op van de uitgaven die ze het volgende jaar zal moeten doen voor de werking van de Staat en van de inkomsten die ze daarvoor zal moeten innen. De raming van de uitgaven is vervat in de 'Algemene Uitgavenbegroting'. De raming van de ontvangsten vormt de 'Middelenbegroting'. De begrotingen van de federale Staat moeten elk jaar door de Kamer worden goedgekeurd. Dan pas kan de regering haar beleid uitvoeren. De Kamer moet ook jaarlijks de rekeningen van het afgelopen jaar goedkeuren. Een groot gedeelte van de ontvangsten van de Staat is afkomstig van de belastingen. Wat er precies belast wordt en tegen welk tarief, dat wordt vastgelegd in een wet. De inning van de belastingen moet ieder jaar opnieuw worden goedgekeurd door de Kamer.

■ Controlebevoegdheid

De Kamer controleert de federale regering.

- ➔ Jaarlijks stellen de Kamerleden duizenden mondelinge en schriftelijke vragen aan de ministers van de federale regering over hun beleid.
- ➔ De Kamerleden kunnen een minister ook interpelleren. Met een interpellatie vraagt een Kamerlid aan een minister zich te verantwoorden over zijn algemeen beleid of over een beleidsdaad. Een interpellatie wordt gevolgd door een debat en eventueel door een stemming. Door hun stem kunnen de Kamerleden hun vertrouwen in de minister bevestigen, hun vertrouwen intrekken, aanbevelingen goedkeuren of voorstellen over te gaan tot de orde van de dag.

De Kamer controleert de Europese regelgeving.

Sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 hebben de parlementen van de Europese lidstaten meer inspraak in de Europese besluitvorming. De Kamerleden controleren of de ontwerpen van 'Europese wetten' in overeenstemming zijn met het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

- Meer info: zie blz. 18.

Dit bord geeft het resultaat van de stemmingen weer

■ Recht van onderzoek

De Kamer kan bijzondere commissies of onderzoekscommissies oprichten om ernstige problemen in onze samenleving grondig te onderzoeken. ■

Geïnteresseerde burgers kunnen de plenaire vergadering vanaf de publiekstribune volgen

Activiteitenverslag 2010-2012 van de Kamer van volksvertegenwoordigers

De Kamer bracht de belangrijkste activiteiten van de voorbije twee parlementaire jaren samen in één activiteitenverslag. Het verslag bevat cijfermateriaal over het wetgevende werk en de parlementaire controle, informatie over de begroting, de Staatshervorming, de rol van de Kamer op het internationale toneel, en nog veel meer.

U kan het activiteitenverslag raadplegen op www.dekamer.be, onder 'Publicaties'. Daar vindt u meteen ook tal van bijkomende rubrieken die alleen online beschikbaar zijn.

Bladert u toch liever door een papieren versie?
Stuur een mailtje naar info@dekamer.be
of bel ons: 02/549 81 36.

De potloodtekening op de cover 'Het Belgisch Parlement, in juni 2004' is van de hand van Roland Van Den Broucke, personeelslid van de Kamer.

Onafh

13

3

15

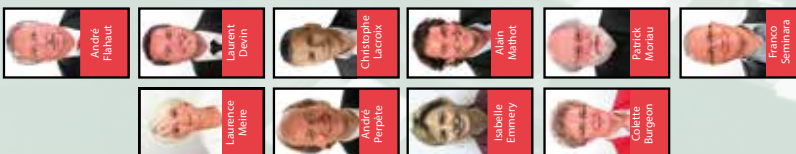

13

26

REGE

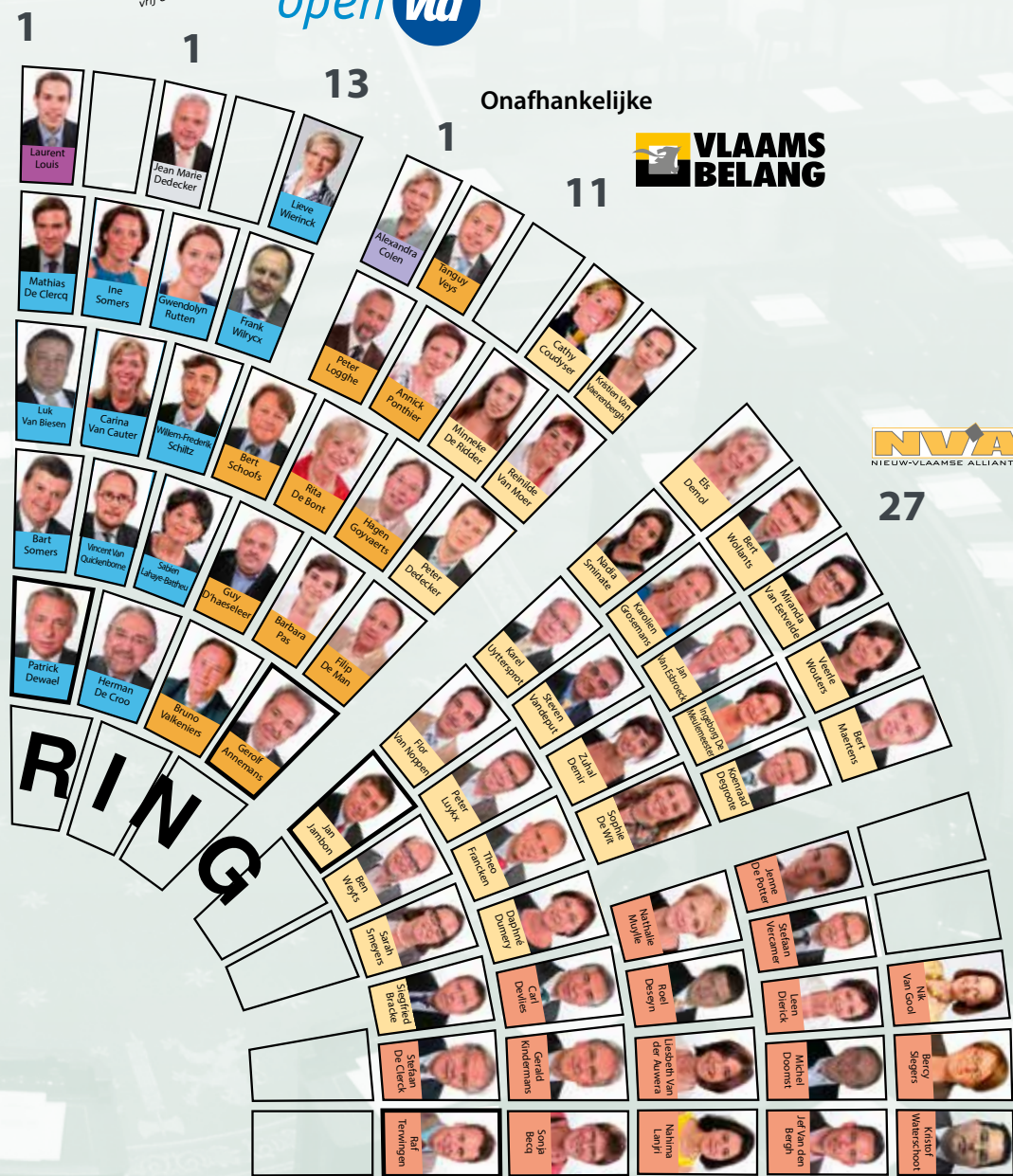
Onafhankelijke

Onafhankelijke

centre démocrate *humaniste*

Kamervoorzitter
André Flahaut

31-01-2013

De Staatshervorming

11 oktober 2011: zestien maanden na de federale verkiezingen van 13 juni 2010 bereikten de onderhandelaars van PS, MR, CD&V, sp.a, Open Vld, cdH, Ecolo en Groen een akkoord over de zesde Staatshervorming. Acht partijen: samen hebben zij een tweederdemeerderheid in Kamer en Senaat. Dat is nodig. Om 'de Staat te hervormen', moeten er niet alleen gewone wetten worden gewijzigd. Er moet ook worden gesleuteld aan de Grondwet en aan een reeks 'bijzondere wetten'. Dat lukt in ons land niet met een gewone meerderheid. De allerbelangrijkste zaken (zoals de Grondwet, de structuur van onze federale Staat,...) kunnen maar worden gewijzigd als er een voldoende breed draagvlak is in de samenleving, en dus een ruimere meerderheid in het Parlement. Op blz. 11 leest u meer over de verschillende meerderheden. De bereikte akkoorden werden in wetsvoorstellen gegoten. De parlementsleden konden aan het werk. Het eerste luik is intussen afgewerkt. De meeste wijzigingen treden in werking bij de parlementsverkiezingen in het voorjaar van 2014.

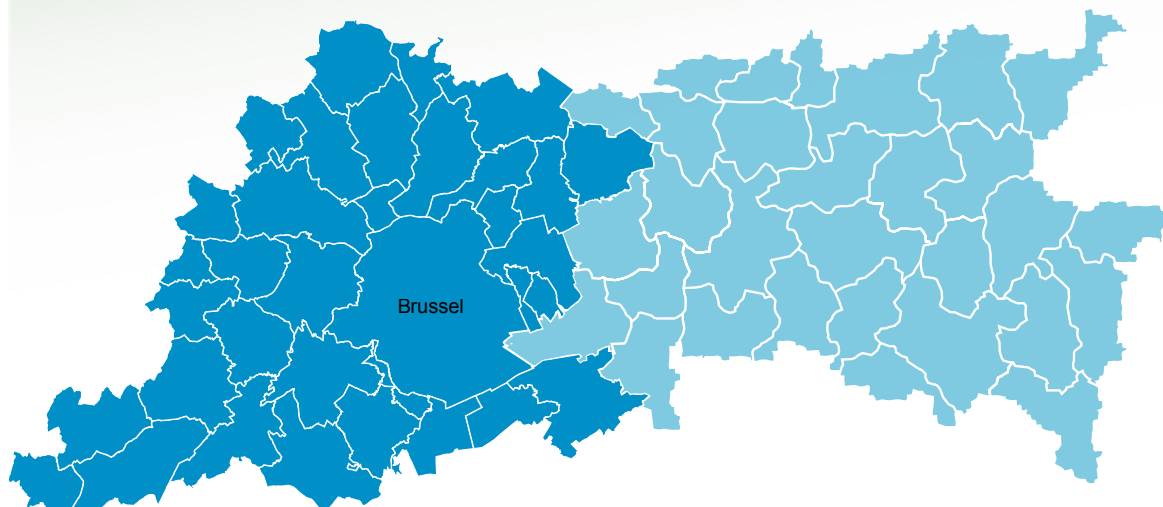
Staatshervorming: wat betekent dat?

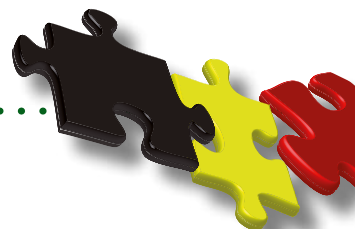

In 1830 werd België onafhankelijk. Er werd één regering en één parlement opgericht voor alle Belgen. België was toen een unitaire Staat. Vandaag is België een federale Staat, samengesteld uit drie gemeenschappen en drie gewesten, die de voorbije jaren steeds meer bevoegdheden kregen. Met het begrip 'Staatshervorming' verwijzen we naar de omvorming van de unitaire Staat naar de federale Staat en naar de overdracht van bevoegdheden van het federale niveau naar de gemeenschappen en gewesten.

Brussel-Halle-Vilvoorde voor de splitsing

- De kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde
- De kieskring Leuven

■ Splitsing kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

voor de verkiezing van de Kamer van volksvertegenwoordigers en het Europees Parlement

De splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde is wellicht één van de meest besproken onderdelen van de zesde Staatshervorming.

Op 12 juli 2012, toen het akkoord ter stemming voorlag in de Kamer, vatte premier Di Rupo de recente politieke geschiedenis van ons land als volgt samen: 'BHV wordt gesplitst. CD&V, sp.a, Open Vld, Groen, PS, MR, cdH en Ecolo zorgen voor een definitieve oplossing voor een probleem dat al sinds de jaren zestig bestaat. De laatste jaren was BHV het grootste obstakel geworden tussen Vlamingen en Franstaligen. Herinner u, het is door BHV dat we na de verkiezingen van 2007 gedurende meer dan zes maanden geen regering hadden. In april 2010 is de regering over BHV gevallen. Het is door BHV dat België in een politieke crisis van maar liefst 541 dagen terecht kwam.'

Wat voorafging

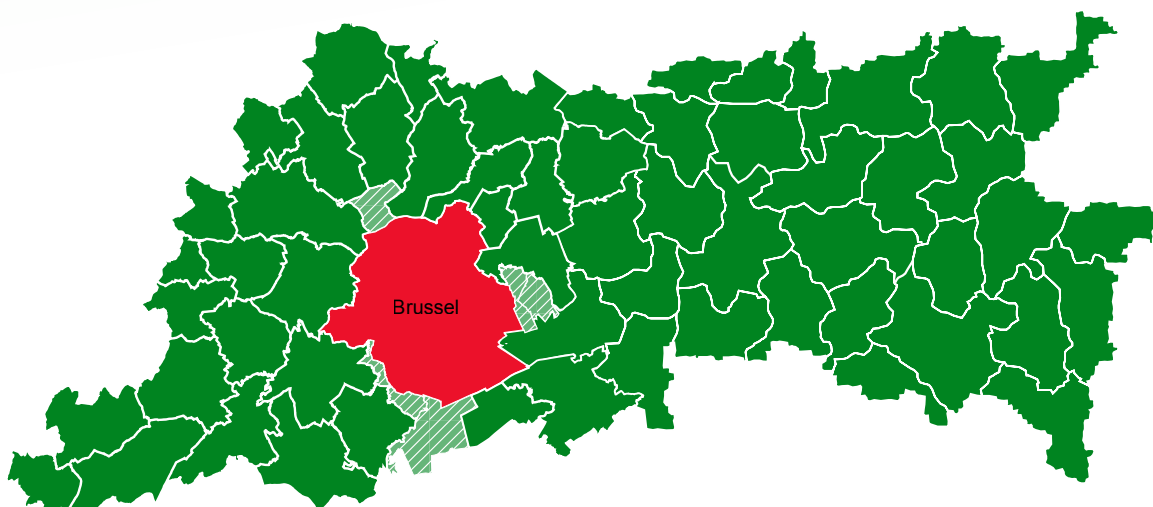
Sinds de inwerkingtreding van de kieswet van 13 december 2002 vielen de kieskringen voor Kamer en Senaat samen met de provincies. Alleen Brussel-Halle-Vilvoorde vormde een uitzondering op die regel. Begin 2003 trokken onder meer politici van CD&V en Vlaams Blok en de partij N-VA naar het Arbitragehof, dat vandaag Grondwettelijk Hof heet. Ze wilden de kieswet van 13 december 2002 geheel of gedeeltelijk doen vernietigen omdat ze een loopje nam met het principe dat alle Belgen gelijk zijn voor de wet. In mei 2003 velde het Arbitragehof zijn arrest 73/2003. Het Hof concludeerde dat de kieswet van 13 december 2002 inderdaad niet alle kiezers en niet alle kandidaten op dezelfde manier behandelde. Bepaalde punten van de kieswet van 13 december 2002 schonden dus het gelijkheidsbeginsel. Het Arbitragehof zei evenwel niet met zoveel woorden dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde gesplitst moest worden. Het Hof was alleen bevoegd om na te gaan of de wet in overeenstemming was met de Grondwet. Het was vervolgens aan de politici om een oplossing uit te werken. Wat nu dus gebeurd is.

Situatie na de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde

- Kieskring Vlaams-Brabant:
valt samen met de provincie
Vlaams-Brabant
- Kieskring Brussel-Hoofdstad:
stemt overeen met het grondgebied van het
administratief arrondissement
Brussel-Hoofdstad.

■ Het kieskanton Sint-Genesius-Rode maakt deel
uit van de kieskring Vlaams-Brabant.
De kiezers van dit kieskanton hebben de
mogelijkheid om te stemmen hetzij voor een lijst
van de kieskring Vlaams-Brabant, hetzij voor
een lijst van de kieskring Brussel-Hoofdstad.

Het kieskanton Sint-Genesius-Rode omvat de
gemeenten Sint-Genesius-Rode, Drogenbos,
Linkebeek, Wemmel, Kraainem en
Wezembeek-Oppem.

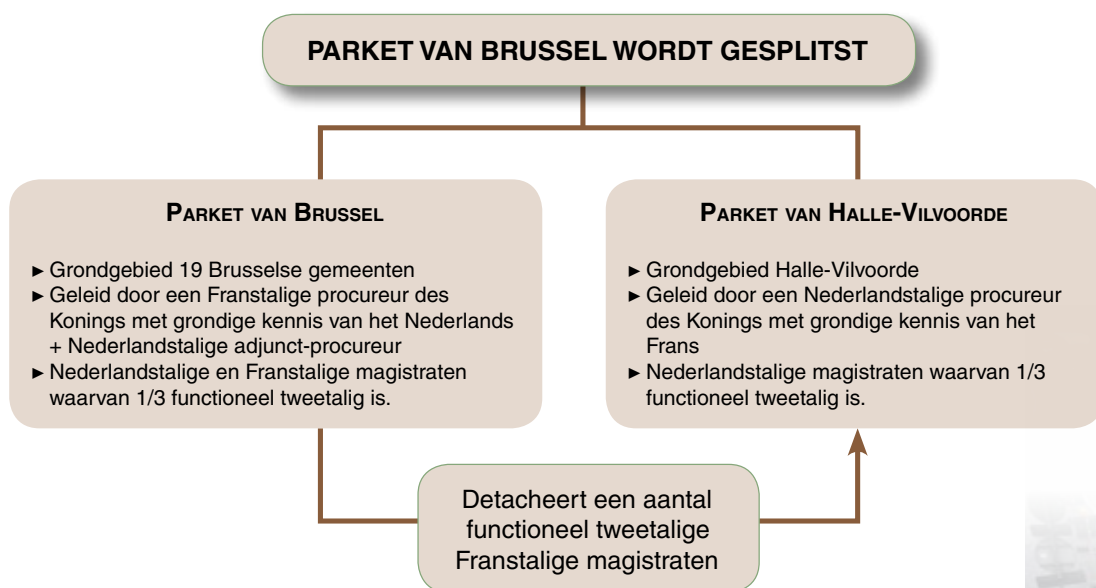
Hervorming gerechtelijk arrondissement Brussel

Het gerechtelijk arrondissement Brussel wordt niet gesplitst, wel hervormd. Dankzij de hervorming kunnen het arrondissement Brussel en het arrondissement Halle-Vilvoorde nu een eigen vervolgingsbeleid voeren.

Het gerechtelijk arrondissement Brussel telt 54 gemeenten: de 19 gemeenten van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad (tweetalig gebied) en de 35 gemeenten van het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde, waaronder de zes faciliteitengemeenten. Dat blijft ook na de hervorming zo.

Wat verandert er?

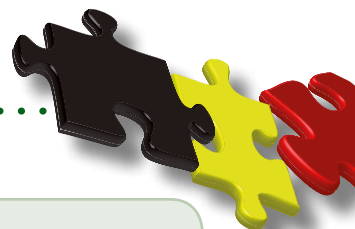
- Bepaalde rechtbanken worden 'ontdubbeld': er wordt telkens een Nederlandstalige en een Franstalige rechtbank ingericht. Het betreft de rechtbanken van eerste aanleg, de rechtbanken van koophandel, de arbeidsrechtbanken en de arrondissementsrechtbanken.
- Het parket wordt gesplitst in een parket dat bevoegd is voor het administratief arrondissement Brussel en een parket dat bevoegd is voor het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde.
- De regels met betrekking tot het gebruik van talen in rechtszaken worden gewijzigd om de bestaande taalrechten van de Nederlandstaligen in Brussel en de Franstaligen in Halle-Vilvoorde te waarborgen en rekening te houden met de specificiteit van de randgemeenten.

Parket

Het parket, ook wel openbaar ministerie genoemd, vertegenwoordigt bij elke rechtbank of elk hof de belangen van de maatschappij. Het parket heeft als hoofdtaak misdrijven op te sporen en vermoedelijke daders te vervolgen.

Op- en afritten van de Brusselse ring zullen alleen nog kunnen worden afgesloten na overleg tussen de gewesten

■ Hoofdstedelijke Gemeenschap van Brussel

Er wordt een Hoofdstedelijke Gemeenschap van Brussel opgericht met het oog op overleg over aangelegenheden die meerdere gewesten aanbelangen, in het bijzonder mobiliteit, verkeersveiligheid en wegenwerken in en rond Brussel.

Het idee van de oprichting van een Hoofdstedelijke Gemeenschap is niet nieuw. In 2008 lanceerden de regionale werkgeversorganisaties al een plan voor de oprichting van een grote economische stedelijke regio.

Samenwerking over de gewestgrenzen en landsgrenzen heen komt steeds vaker voor. Een voorbeeld daarvan is de Eurometropool Rijsel-Doornik-Kortrijk, die begin 2008 boven de doopvont werd gehouden, en waarvan zowat 150 Belgische en Franse gemeenten deel uitmaken.

De Hoofdstedelijke Gemeenschap Brussel zal bestaan uit:

- het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaams Gewest en het Waals Gewest;
- de federale overheid;
- de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en van de provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant.

De provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant kunnen toetreden indien ze dat wensen.

De oprichting van de Hoofdstedelijke Gemeenschap creëert een context waarin overleg en samenwerking gemakkelijker wordt, maar leidt niet tot nieuwe verplichtingen. Er is weliswaar één uitzondering: het sluiten of onbruikbaar maken van de op- en afritten van de autosnelwegring om Brussel (R0) kan enkel gebeuren nadat daarover overleg is gepleegd tussen de gewesten in de Hoofdstedelijke Gemeenschap.

Gewone meerderheid

De meeste wetten kunnen met een gewone meerderheid worden gewijzigd.

Er zijn twee vereisten:

1. De meerderheid van de leden moet aanwezig zijn;
2. Er moeten meer ja-stemmen dan neen-stemmen zijn.

Bijzondere meerderheid

Een bijzondere meerderheid is vereist in de gevallen die de Grondwet bepaalt. Meestal gaat het over wetten die de verhouding regelen tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten.

Er zijn drie vereisten:

1. De meerderheid van de leden van elke taalgroep moet aanwezig zijn.

Vervolgens is een 'dubbele meerderheid' vereist:

2. In elke taalgroep moeten er meer ja-stemmen dan neen-stemmen zijn;
3. Tweederde van het totaal aantal uitgebrachte stemmen moet een ja-stem zijn.

Grondwettelijke meerderheid

Om de Grondwet te wijzigen zijn er twee vereisten:

1. Tweederde van de leden moet aanwezig zijn;
2. Tweederde van de uitgebrachte stemmen moet een ja-stem zijn.

Correcte financiering van de Brusselse instellingen

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest krijgt bijkomende financiële middelen. De nieuwe financiering vormt een antwoord op de specifieke behoeften van de stad en het gewest. Brussel is immers niet alleen de hoofdstad van België, maar ook van de Europese Unie en huisvest tal van internationale organisaties. Brussel wordt geconfronteerd met grote uitdagingen op het stuk van onderwijs, kinderopvang, opleiding, veiligheid en mobiliteit.

Meer geld voor mobiliteit

Vooraf voor de uitbouw en het onderhoud van het openbaar vervoer. Het gewest staat in voor ruim 15% van het totale aantal jobs in België. Ruim de helft daarvan wordt ingenomen door niet-Brusselaars die dagelijks naar Brussel pendelen.

Meer geld voor veiligheid en preventie

Brussel moet het hoofd bieden aan almaar hogere uitgaven voor veiligheid en preventie. Denk maar aan de politiemacht die op de been wordt gebracht bij de organisatie van onder meer de Europese topbijeenkomsten.

Versterking van de democratie en de politieke geloofwaardigheid

In het kader van de zesde Staatshervorming sleutelden de acht onderhandelende partijen ook aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Bedoeling: de democratie versterken en de geloofwaardigheid van ons politieke systeem en onze politici opkrikken.

Drie belangrijke wijzigingen:

- Bij samenvallende verkiezingen mag men **geen kandidaat zijn voor onverenigbare mandaten**. Wat betekent dat concreet? Stel dat er in het voorjaar van 2014 op dezelfde dag verkiezingen worden georganiseerd voor het Vlaams Parlement en het Federaal Parlement, dan mag niemand kandidaat zijn voor beide. Men kan immers niet tegelijkertijd lid zijn van het Vlaams Parlement en het Federaal Parlement.
- Kandidaten moeten het **laatste mandaat waarvoor ze verkozen** zijn ook **effectief opnemen**.
- Het is voortaan **verboden om tegelijkertijd effectieve kandidaat én opvolger** te zijn.

■ Stemrecht Belgen in het buitenland

Belgen die in het buitenland wonen, hebben stemrecht bij de federale verkiezingen. Tot nu toe mochten zij stemmen in eender welke Belgische gemeente. Daar komt nu verandering in.

Voortaan kunnen in het buitenland wonende Belgen alleen nog stemmen in een Belgische gemeente waarmee zij een **objectieve band** hebben. Dat is een van de volgende gemeenten:

1. De Belgische gemeente waar de persoon het laatst ingeschreven was in de bevolkingsregisters.
2. Is dat niet mogelijk, dan de Belgische gemeente van zijn geboorteplaats.
3. Is dat niet mogelijk, dan de Belgische gemeente waar de vader of moeder ingeschreven is in de bevolkingsregisters of laatst was ingeschreven.
4. Is ook dat niet mogelijk, dan de Belgische gemeente waar een verwant tot de derde graad in de bevolkingsregisters is ingeschreven of laatst was ingeschreven of de Belgische gemeente waar een bloedverwant in de opgaande lijn is geboren, of is/was ingeschreven in de bevolkingsregisters.

De nieuwe wet **versoepelt de procedure** voor Belgen in het buitenland. Tot nu toe moesten zij zich elke keer inschrijven om te kunnen stemmen. Dat bracht heel wat administratieve rompslomp met zich. Met de nieuwe wet hoeft inschrijven nog slechts één keer. De inschrijving blijft geldig op voorwaarde dat de betrokkene bij elke verkiezing zijn stem uitbrengt.

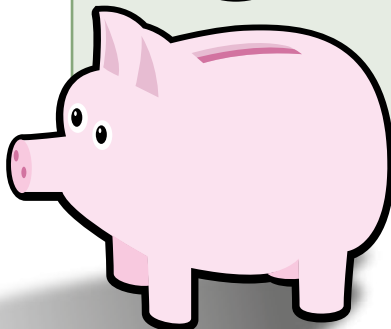
De organisatie van Europese topbijeenkomsten vergt extra veiligheidsmaatregelen

De Kamer levert in

Ruim vier jaar geleden brak de financiële crisis in alle hevigheid los. Sindsdien staat de federale regering elk najaar, bij de opmaak van de begroting, voor de moeilijke opdracht voldoende inkomsten te innen en de uitgaven onder controle te houden. Daarom is er nood aan besparingsplannen. We moeten met z'n allen inleveren. Ook de Kamer van volksvertegenwoordigers houdt de hand op de knip. Voor het jaar 2012 werkte de Kamer een pakket besparingsmaatregelen uit voor een bedrag van ongeveer 2.706.000 euro.

De parlementaire basisvergoeding, het loon zeg maar, van de 150 Kamerleden werd met 5% verminderd. Kamerleden met een speciale functie leverden een bijkomende inspanning: de Kamer voorzitter leverde 20% in van zijn vergoeding als Kamervoorzitter, de fractievoorzitters ontvingen 5% minder voor hun rol als voorzitter. De financiële middelen van de politieke fracties werden bevroren. Personeelsleden die met pensioen gaan, worden niet meer systematisch vervangen. De uitgaven voor energie en drukwerk worden strikt onder controle gehouden. Waar mogelijk worden contracten met externe bedrijven herbekeken of opgezegd en worden de taken, na de nodige bijscholing, door eigen personeel overgenomen. Ook in 2013 wordt er fors bespaard.

Waarover gingen de vorige Staatshervormingen?

De parlementsleden maken momenteel werk van de zesde Staatshervorming. Dat betekent, dat er al vijf Staatshervormingen aan voorafgingen. U vindt hier een overzicht van wat er gewijzigd werd bij de vorige Staatshervormingen. Dit overzicht is niet volledig, het geeft alleen de grote lijnen weer.

1970

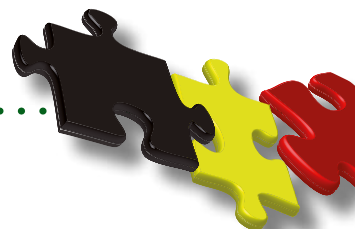
EERSTE STAATSHERVORMING

- Er worden **drie cultuurgemeenschappen** opgericht: de Vlaamse Cultuurgemeenschap, de Franse Cultuurgemeenschap en de Duitstalige Cultuurgemeenschap. De cultuurgemeenschappen hebben, zoals de naam het zegt, beperkte bevoegdheden op het vlak van cultuur. Deze eerste hervorming komt er op vraag van de Vlamingen: zij vragen meer autonomie op het gebied van cultuur.
- De **basis** wordt gelegd **voor de oprichting van drie gewesten**. Hiermee komt de wetgever tegemoet aan de vraag van de Franstaligen naar meer autonomie op het gebied van economie.

1980

TWEDE STAATSHERVORMING

- De **cultuurgemeenschappen worden gemeenschappen**: de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap. De naamswijziging komt er omdat de gemeenschappen meer bevoegdheden krijgen. Naast cultuur krijgen ze ook beslissingsmacht inzake gezondheid en sociale bijstand.
- De **gemeenschappen krijgen elk een raad** (parlement) **en een regering**.
- Er worden **twee gewesten** opgericht: **het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest**.
- **Elk gewest krijgt een raad** (parlement) **en een regering**.

DERDE STAATSHERVORMING

1988-1989

- Het **Brussels Hoofdstedelijk Gewest** krijgt vorm.
- Net zoals de andere gewesten krijgt het **een raad** (parlement) **en een regering**.
- De **gemeenschappen en gewesten** krijgen **meer bevoegdheden**. De gemeenschappen worden bijkomend bevoegd voor onderwijs, de gewesten voor vervoer en openbare werken.

VIERDE STAATSHERVORMING

1993

- Het **Sint-Michielsakkoord** maakt van **België een volwaardige federale Staat**. Artikel 1 van de Grondwet luidt vanaf nu 'België is een federale Staat, samengesteld uit de gemeenschappen en de gewesten.'
- De **parlementen van de gemeenschappen en gewesten** worden voortaan **rechtstreeks verkozen**. Tot dan toe werden ze bevolkt door leden van het Federaal Parlement.
- Het **aantal Kamerleden** wordt **teruggebracht van 212 naar 150**. Vanaf nu is alleen de Kamer bevoegd voor de controle van de regering en de goedkeuring van de begroting. **De Senaat wordt hervormd** om meer een afspiegeling te vormen van de federale structuur. In de Senaat hebben voortaan 21 gemeenschapssenatoren zitting. Zij worden afgevaardigd door de parlementen van de gemeenschappen.
- De gemeenschappen en gewesten krijgen meer bevoegdheden. Vanaf nu kunnen ze onder meer **internationale verdragen** sluiten met betrekking tot hun bevoegdheden.

VIJFDE STAATSHERVORMING

2001

- Het **Lambermontakkoord** en het **Lombardakkoord** geven vorm aan de vijfde Staatshervorming.
- De **gewesten** krijgen **bijkomende bevoegdheden**: onder meer landbouwbeleid, buitenlandse handel en de organisatie en werking van gemeenten en provincies.
- De gewesten worden bevoegd voor onder meer de successierechten, de onroerende voorheffing, de registratierechten, de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling.
- De jaarlijkse **dotatie** die de **gemeenschappen** van de federale Staat ontvangen wordt **verhoogd**.
- Het **Lombardakkoord wijzigt de werking van de Brusselse instellingen**. Er komt een reeks maatregelen om de politieke vertegenwoordiging van de Vlamingen in de Brusselse instellingen te versterken.■

De nieuwe nationaliteitswet

Integratie wordt beloond

Sinds 1 januari 2013 is het moeilijker geworden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Vreemdelingen die Belg willen worden, moeten aantonen dat ze al minstens vijf jaar wettelijk in ons land verblijven, in onze samenleving geïntegreerd zijn, er (willen) werken en één van de drie landstalen kennen. Naturalisatie wordt nog slechts in uitzonderlijke gevallen toegekend. De Kamer keurde het wetsvoorstel over de Belgische nationaliteit goed op 25 oktober 2012.

Vereenvoudiging

Vereenvoudigen en verduidelijken: dat waren de sleutelwoorden bij deze hervorming. Vreemdelingen van minstens achttien jaar kunnen, indien ze aan welomschreven voorwaarden inzake verblijf en integratie voldoen, Belg worden door in hun gemeente een nationaliteitsverklaring af te leggen.

De **nationaliteitsverklaring** luidt als volgt:

“Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven”.

Voortaan onderscheidt de wetgever in hoofdlijnen twee groepen vreemdelingen:

1. Vreemdelingen die hun integratie moeten aantonen omdat ze nog niet zo lang in ons land verblijven.
2. Vreemdelingen die al langere tijd in België verblijven en waarvan men veronderstelt dat ze in zekere mate geïntegreerd zijn.

Vier procedures voor wie Belg wil worden

Het aantal procedures om de Belgische nationaliteit te verwerven werd van twaalf naar vier teruggebracht.

1. Vreemdelingen die **al vijf jaar wettelijk in ons land verblijven** kunnen Belg worden indien ze:

- Aantonen dat ze een van de drie landstalen kennen;
- Hun maatschappelijke integratie bewijzen: dat kan door een in ons land behaald diploma van minstens hoger secundair onderwijs, een beroepsopleiding, een inburgeringscursus of vijf jaar onafgebroken werkervaring;
- Economisch actief zijn: minstens 468 dagen als werknemer of in overheidsdienst hebben gewerkt of, voor zelfstandigen, gedurende minstens zes kwartalen sociale bijdragen betaald hebben.

Opgelet: voor vreemdelingen die met een Belg gehuwd zijn en ten minste drie jaar in België hebben samengeleefd of voor wie ouder is van een Belgisch kind gelden er soepeler voorwaarden.

Ook voor wie niet kan werken wegens een handicap of invaliditeit of voor wie de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, geldt er een afwijkende regeling die rekening houdt met de specifieke situatie van die personen.

2. Vreemdelingen die **al tien jaar wettelijk in ons land verblijven** kunnen Belg worden indien ze:

- een van de drie landstalen kennen;
- deelnemen aan het leven in hun onthaalgemeenschap.

3. Vreemdelingen die **in België geboren** zijn, kunnen de Belgische nationaliteit verkrijgen door in hun gemeente een nationaliteitsverklaring af te leggen.

4. Vreemdelingen die wettelijk in ons land verblijven, en die door hun buitengewone verdiensten bijdragen tot de internationale uitstraling van ons land, zoals wetenschappers, kunstenaars en sportlui, kunnen Belg worden via een speciale procedure

die we ‘**naturalisatie**’ noemen. Zij moeten die verdienste aantonen en uitleggen waarom het voor hen moeilijk is om Belg te worden door een nationaliteitsverklaring af te leggen.

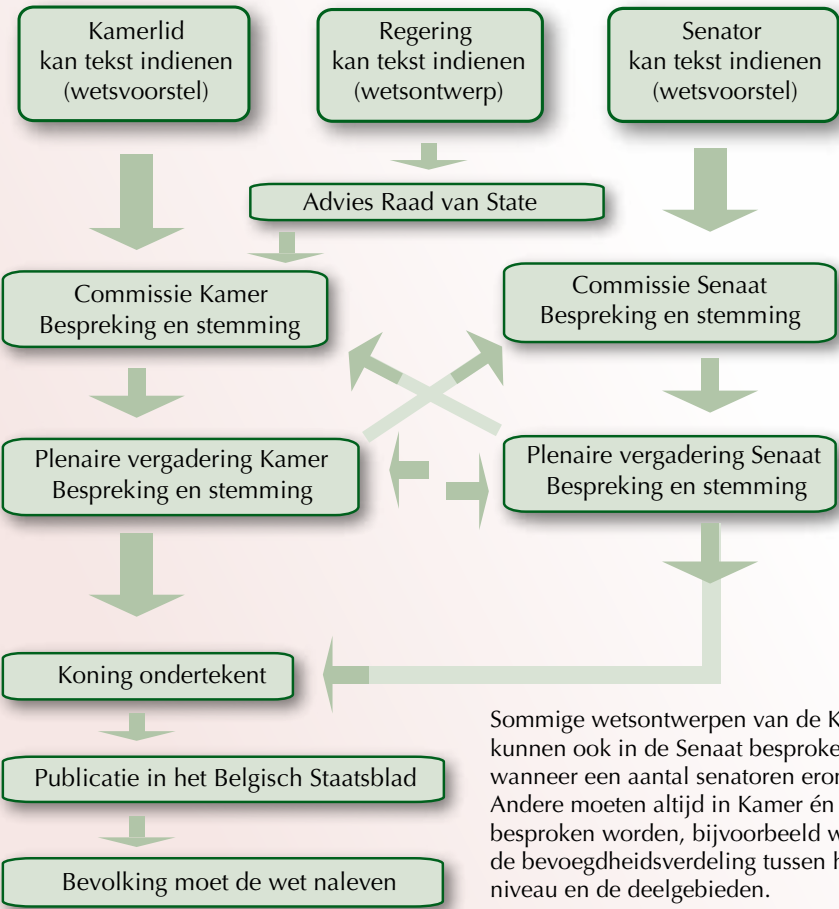
Ook nieuw

- De procedure voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit moet voortaan in België zelf worden opgestart.
- Voor al deze procedures moet een registratierecht van 150 euro worden betaald.

Automatische nationaliteitsverwerving: verandert niet

Sommige mensen verwerven automatisch de Belgische nationaliteit, bijvoorbeeld doordat ze in België geboren zijn, of doordat hun ouders al Belg waren. Dat is onder meer het geval voor migranten van de derde generatie. Voor die categorieën verandert er niets. De wet is alleen gewijzigd voor wie er vrijwillig voor kiest Belg te worden. ■

VAN IDEE NAAR WET

Sommige wetsontwerpen van de Kamer kunnen ook in de Senaat besproken worden, wanneer een aantal senatoren erom vraagt. Andere moeten altijd in Kamer én Senaat besproken worden, bijvoorbeeld wetten over de bevoegdheidsverdeling tussen het federale niveau en de deelgebieden.

Europese wetgeving

De nationale parlementen hebben inspraak

Sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 hebben de parlementen van de Europese lidstaten inspraak in de Europese besluitvorming. De Europese Commissie, het Europees Parlement en de Raad leggen hun ontwerpen van 'Europese wetten' eerst voor aan de nationale parlementen. Die kunnen nagaan of Europa het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel respecteert. Eind 2012 kreeg de Europese Commissie voor de eerste keer een 'gele kaart': een signaal dat het subsidiariteitsbeginsel niet gerespecteerd werd.

Controle door nationale parlementen

De Europese Commissie doet een voorstel

Parlementen van de lidstaten

kunnen BINNEN EEN TERMIJN VAN 8 WEKEN nagaan:

WIE

is het best geplaatst om dit probleem aan te pakken:
de Europese Unie of elke lidstaat afzonderlijk?

= **SUBSIDIARITEIT**

HOE?

Gaan de Europese maatregelen niet verder
dan wat nodig is om het doel te bereiken?

= **EVENREDIGHEID**

GELE KAART

Elk nationaal parlement heeft twee stemmen
(27 Europese lidstaten x 2 = 54 stemmen)

Als een derde van de stemmen aangeeft dat het onderwerp niet op Europees niveau thuishoort:

- ➔ Europa krijgt gele kaart
- ➔ de Europese Commissie moet haar voorstel herbekijken

Voorstel van de Europese Commissie over sociale rechten en economische vrijheden

Op 22 mei 2012 bespraken Kamerleden een voorstel van de Europese Commissie in verband met het recht om collectieve actie te voeren in het kader van de vrijheid van vestiging en van dienstverrichting. Waarover ging dat voorstel precies? 'Het recht om collectieve actie te voeren' verwijst naar een reeks sociale rechten, zoals het stakingsrecht. De 'vrijheid van vestiging en van dienstverrichting' verwijst naar de vrijheid van ondernemingen om zich in eender welke Europese lidstaat te vestigen en er hun activiteiten uit te oefenen. Die twee principes kunnen met elkaar botsen. Zo kwam een bedrijf een paar jaar geleden in grote moeilijkheden doordat de vakbonden de toegang tot het bedrijf lange tijd blokkeerden.

Met haar voorstel wou de Europese Commissie komen tot een juist evenwicht tussen beide principes door een aantal plichten en beperkingen in te voeren. De Commissie wou met één algemene 'wet' uiteenlopende conflicten voorkomen. Het is evenwel de gewoonte dat conflicten tussen bedrijven en vakbonden worden opgelost door onderhandelingen tussen beide partijen.

Gele kaart

De Kamerleden oordeelden dat de Europese Unie met dit voorstel haar bevoegdheden overschreed en het beginsel van subsidiariteit niet respecteerte. Ze motiveerden dat als volgt: "Het arbeidsrecht blijft immers bij uitstek een nationale kwestie. Wij gaan ervan uit dat de EU enkel een aanvullende, ondersteunende rol kan spelen en niet bevoegd is zelf initiatieven op dit domein te ontwikkelen. Bovendien is het recht op collectieve actie een fundamenteel recht dat in talrijke internationale teksten, waaronder

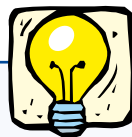
het Europees Sociaal Handvest, is vastgelegd en door de Europese Unie is erkend."

De Kamer stond niet alleen met haar standpunt. In totaal brachten 12 parlementen van de Europese lidstaten 19 negatieve stemmen uit. Dat was meer dan een derde van het totaal aantal stemmen. Bijgevolg kreeg de Europese Commissie een gele kaart.

Op 12 september 2012 liet de Europese Commissie weten dat ze haar voorstel zou intrekken, hoewel dit in de gele-kaartprocedure niet verplicht is (zie info over oranje en rode kaart).■

In de loop van 2012 bracht de Kamer een advies uit over 13 voorstellen van de Europese Commissie:

- 10 adviezen waren positief
- 1 advies was negatief
- In 2 adviezen werden bezwaren geformuleerd

GEEL – ORANJE – ROOD

Gele kaart

In het besproken voorbeeld kreeg de Europese Commissie een gele kaart. We spreken van een gele kaart als een derde van de stemmen uitgebracht door de nationale parlementen negatief is.

Oranje kaart

Indien de meerderheid van de uitgebrachte stemmen negatief is, en nadat de Raad of het Europees Parlement dit bevestigd heeft, is de Europese Commissie verplicht haar voorstel in te trekken.

Rode kaart

Nadat een Europese maatregel is genomen, kunnen de nationale parlementen zich ook rechtstreeks wenden tot het Europees Hof van Justitie, wanneer ze van oordeel zijn dat de maatregel niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel.

Pensioenhervorming

Ons pensioenstelsel werd hervormd. In december 2011 en in de loop van 2012 heeft de Kamer een reeks wetsontwerpen van de regering besproken en goedgekeurd. De krachtlijnen: we zullen langer moeten werken en de berekeningswijze van sommige pensioenen wordt gewijzigd.

Vergrijzing

Dat de betaalbaarheid van onze pensioenen in het gedrang komt, is onder meer toe te schrijven aan de vergrijzing. We leven met z'n allen langer. Daardoor zijn we ook langer met pensioen in verhouding tot de duur van onze loopbaan. Het Belgische pensioensysteem is gebaseerd op het repartitiestelsel. Dat wil zeggen, dat de pensioenen die in 2013 uitbetaald worden, betaald worden via de sociale bijdragen van wie vandaag aan het werk is. Aangezien steeds meer mensen langere tijd gepensioneerd zijn, ontstaat er een probleem. De oplossing wordt gezocht in een verhoging van de pensioenleeftijd. Als we langer werken, betalen we ook langer bijdragen.

Langer werken

De wettelijke pensioenleeftijd blijft 65 jaar, maar de minimumleeftijd en de minimale loopbaanduur voor vervroegd pensioen werden verhoogd.

Pensioenen anders berekend

Het pensioen van een politiemann wordt niet op dezelfde manier berekend als dat van een bediende of een slager. Er bestaan namelijk verschillende pensioenstelsels voor de overheidsdiensten, de

privésector en de zelfstandigen. Verder zijn er ook nog aparte systemen voor bepaalde groepen werknemers (o.a. piloten, journalisten en mijnwerkers). Het is de bedoeling van de hervorming de verschillende pensioenstelsels dichter bij elkaar te brengen. Daarom zullen sommige pensioenen voortaan anders worden berekend. Zo zal bijvoorbeeld voor de berekening van het bedrag van een overheidspensioen niet langer de gemiddelde wedde van de laatste vijf loopbaanjaren als referentie genomen worden, maar de gemiddelde wedde van de laatste tien loopbaanjaren.

Langer werken, ja maar....

Er zijn maatregelen nodig om oudere werknemers voor de werkgever financieel aantrekkelijker te maken. Zij zijn nu duurder dan hun jongere collega's omdat het loon toeneemt met de jaren dienst. Om die reden werd eind maart 2012 trouwens een wet aangenomen die werkgevers aanmoedigt om bij collectief ontslag niet uitsluitend oudere werknemers aan de deur te zetten, maar de ontslagen evenredig te verdelen over alle leeftijdsgroepen.

Overgangsmatregelen voor wie de pensioenleeftijd nadert

Indien de pensioenhervorming van de ene op de andere dag was doorgevoerd, zou dat voor heel wat mensen ingrijpende gevolgen hebben gehad. Daarom werd de verhoging van de leeftijd voor vervroegd pensioen over een aantal jaren gespreid en zijn er voor de verschillende categorieën werknemers gedetailleerde overgangsbepalingen uitgewerkt.■

Parlementaire pensioenen

De parlementsleden ontspringen de dans niet. Hun pensioen wordt stapsgewijs in overeenstemming gebracht met de pensioenen in de openbare sector. De pensioenleeftijd zal van 55 op 62 jaar worden gebracht. En alleen wie 36 jaar parlementair mandaat achter de rug heeft, zal het maximumpensioen ontvangen. Tot nu toe was dat 20 jaar.

1765

Gratis telefoonnummer voor al uw vragen over uw pensioen.

Parlementaire diplomatie

Parlementen wisselen ervaring uit

Ervaring opdoen in het buitenland: we doen het steeds meer. We kennen allemaal wel jongeren die een tijdje in het buitenland studeren via een of ander uitwisselingsprogramma. En steeds meer buitenlanders studeren aan een Belgische universiteit of hogeschool.

Ook parlementen kijken over de grenzen. Regelmatig komen parlementsleden en ambtenaren van buitenlandse parlementen bij ons hun licht opsteken. De Kamer van volksvertegenwoordigers vindt dat soort internationale samenwerking zeer belangrijk. Daarom sloot de Kamer eind vorig jaar, op 6 november 2012, een *partnership protocol* met de Nationale Assemblée van Ivoorkust. Diezelfde week was ook een delegatie van de Beninse Nationale Assemblée in de Kamer voor een vierdaags studiebezoek.

Via *partnership protocollen* kunnen de betrokken parlementen goede wederzijdse contacten uitbouwen door informatie uit te wisselen over thema's die beide partijen aanbelangen. Daarnaast wordt er ook ervaring en expertise gedeeld over de meest uiteenlopende aspecten van het parlementaire bedrijf: het juridische en wetgevende werk, de parlementaire controle, het organisatorische aspect, de samenwerking met het middenveld, de communicatie met de burgers enzovoort. Zo kregen de leden van de Beninse Nationale Assemblée een antwoord op vragen zoals: Wanneer kunnen de parlementsleden een wettekst voor advies voorleggen aan de Raad van State? Hoe controleren de parlementsleden de regering? Hoeveel vragen mag elke politieke fractie aan een minister stellen tijdens de wekelijkse plenaire vergadering? Hoe en wanneer worden die vragen aan de minister bezorgd? Hoe gaat een onderzoekscommissie precies tewerk?

De uitwisselingsvergaderingen, stages en vormingsmomenten vinden plaats in Brussel of in het parlement van het partnerland.

Leden van de Nationale Assemblée van Ivoorkust tijdens een gedachteswisseling met de commissie Buitenlandse betrekkingen

Op dit ogenblik heeft de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers een samenwerkingsprotocol met parlementen uit vijf Afrikaanse landen: met de Nationale Assemblies van Benin, Burundi, Ivoorkust en de Democratische Republiek Congo en met de Kamer van volksvertegenwoordigers van Rwanda. ■

Raad van State

De Raad van State is een instelling die de regering en het parlement bijstaat bij het wetgevende werk. De Raad van State gaat onder meer na of een wettekst in overeenstemming is met hogere rechtsnormen, zoals de Grondwet, de mensenrechtenverdragen en het EU-recht. De Raad van State gaat ook na of de overheid die een wet maakt wel bevoegd is om dat te doen en of die overheid de voorgeschreven adviezen heeft ingewonnen.

11 november 2012

Herdenking einde Eerste Wereldoorlog

Ruim 300 tien- tot twaalfjarigen waren op 11 november 2012 vanuit de verschillende provincies naar Brussel gekomen om er de herdenkingsceremonie aan de Congresskolom bij te wonen. Elf van hen mochten, net als heel wat hoogwaardigheidsbekleders en in aanwezigheid van Koning Albert, een krans neerleggen ter nagedachtenis van de Onbekende Soldaat. Nadien waren ze te gast in het Federaal Parlement. Op de agenda stonden korte films uit de periode van de Eerste Wereldoorlog. Daarna ontspon zich een levendig debat tussen de kinderen en de talrijk aanwezige (kinderen van) oud-strijders en leden van vaderlandslievende verenigingen. Een gesprek over het wat en waarom van oorlog en geweld.

15 november 2012

Koningsdag in het Federaal Parlement

In het teken van 'actief ouder worden en solidariteit tussen de generaties'

Op 15 november brengen de Belgen hulde aan hun Koning. De prinsenparen komen die dag naar het Federaal Parlement voor een plechtigheid waarop honderden burgers worden uitgenodigd. Burgers uit alle hoeken van het land. Op 15 november 2012 verwelkomden we vrouwen en mannen, meisjes en jongens die actief zijn in een intergenerationeel project: een project waarbij verschillende generaties samenwerken. Vijf personen/duo's getuigden over hun engagement en brachten zo de brede waaier aan initiatieven in beeld.

Het koor van het Sint-Pieterscollege van Ukkel bracht een prachtige vertolking van de Brabançonne

Het PTI van Kortrijk verzorgde de bloemendecoratie. De drie prinsessen ontvingen elk een boeket dat een leerling speciaal voor hen samenstelde

Het Paleis der Natie

Het kunstpatrimonium van de Kamer

Het Paleis der Natie: zo heet het gebouw waarin de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat zich bevinden. Dit historische gebouw aan de Brusselse Wetstraat dateert van het einde van de achttiende eeuw. De eerste steen werd gelegd in 1779, tijdens het bewind van keizerin Maria-Theresia van Oostenrijk. Pas in 1830, bij de onafhankelijkheid van België, kreeg het gebouw zijn huidige functie.

Zoals tal van andere parlementen in Europa, bezit de Kamer van volksvertegenwoordigers een kunstverzameling. Naast heel wat niet-officiële werken, aangekocht om te decoreren, telt die kunstverzameling ook officiële stukken: levensgrote portretten van koningen en koninginnen, marmeren borstbeelden van belangrijke personen uit de politieke geschiedenis van ons land, schilderijen van koningen die de eed afleggen en portretten van de Kamervoorzitters.

Portretgalerij

Een belangrijk onderdeel van het kunstpatrimonium wordt gevormd door de portretgalerij op de eerste verdieping van het Paleis der Natie. De traditie om een geschilderde afbeelding te laten maken van de Kamer- en Senaatsvoorzitters gaat terug tot het jaar 1850 en kwam er op initiatief van toenmalig minister van Binnenlandse Zaken Charles Rogier. De galerij telt momenteel 41 portretten van gewezen Kamervoorzitters. Die 41 werken bieden een verrassende kijk op de evolutie van de officiële portretkunst vanaf de negentiende eeuw tot vandaag.

Publicaties

Het Paleis der Natie II

Aan de geschiedenis van het Paleis der Natie werd al meer dan één publicatie gewijd. In februari 2012 stelde de Kamer 'Het Paleis der Natie II' voor. Dit boek breidt, zoals het cijfer II laat vermoeden, een vervolg op een boek dat Kamer en Senaat in 1981 over het gebouw publiceerden. De auteur, Eric Morreel, doorspekte de evolutie van dit hoogst symbolische gebouw met anekdotes en linkte de lotgevallen van het architecturale erfgoed aan de grote en kleine politieke geschiedenis van het land. Eric Morreel is directeur-generaal van de quaesturdiensten van de Kamer.

Het Paleis der Natie II, twee boekdelen, 651 blz., prijs: 50 euro.

Bezoekersmap

Ten behoeve van haar bezoekers bundelde de Kamer beknopte informatie over haar kunstpatrimonium in een **geïllustreerde bezoekersgids**. Deze gids, in een handig A5-formaat, voert de kunstliefhebber langsheen de verschillende historische zalen. De gids vermeldt per kunstwerk: titel, datum, naam van de kunstenaar en soms ook anekdotes over het kunstwerk en wetenswaardige info over de afgebeelde persoonlijkheid.

De **Bezoekersmap** is verkrijgbaar bij de gidsen van de Kamer.

.....

Twee recente portretten

Herman Van Rompuy was Kamervoorzitter van 12 juli 2007 tot 30 december 2008. Zijn portret werd geschilderd door Anne Van Herreweghen.

Anne Van Herreweghen: *"Ik wilde Herman Van Rompuy afbeelden als staatsman, dat is een gedeelte van de opdracht, maar ik heb getracht om ook de andere facetten van zijn persoonlijkheid vorm te geven. De lichte ironie, de intelligentie, de waakzaamheid, de gereserveerdheid. Ik heb getracht de eigenschappen van Herman Van Rompuy weer te geven door heel dun te schilderen, bijna transparant, met een groot accent op de uitdrukking, niet laag over laag, maar direct, zonder aarzeling, en alleen de essentie."*

Patrick Dewael was Kamervoorzitter van 31 december 2008 tot 20 juli 2010. Zijn portret werd geschilderd door Philippe Lebeau.

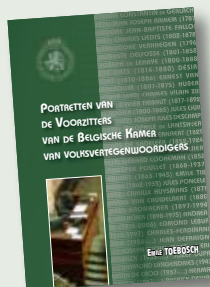
Voor het portret van Patrick Dewael wenste Philippe Lebeau te vertrekken van een foto. Een professionele fotografe liet de heer Dewael poseren voor een zwarte achtergrond. De fotosessie vond plaats ten huize van de voormalige voorzitter. Het warme licht op het gelaat zorgt voor een sterk contrast met de donkere achtergrond. Met enkele vertrekken schetste de kunstenaar vooreerst de compositie op het doek. Het gelaat werd vervolgens ingevuld. Nadien kwamen het lichtgrijze kostuum en de blauwe das op de pikzwarte achtergrond het portret afmaken.

Portretten van de voorzitters van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

In dit werk behandelde Emile Toebosch de volledige portretgalerij tot en met het portret van Herman De Croo uit 2009. Hij bracht een biografische schets van de geportretteerde voorzitters en de respectieve portrettisten.

Emile Toebosch (°1927 – †2011), doctor in de rechten en gewezen docent aan de Vrije Universiteit Brussel, maakte als parlementair redacteur van Het Laatste Nieuws tussen 1953 en 1960 kennis met de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat. Het Federaal Parlement liet hem daarna niet meer los. Hij redigeerde ook *Parlementen en Reglementen* (1991), *Honderd jaar ongewone debatten in Kamer en Senaat* (2001) en *Het Parlement anders bekeken* (2006).

Portretten van de voorzitters van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers, 102 blz., prijs: 10 euro.

Kortfilm over het Federaal Parlement

In 2012 maakte regisseur Jean-Louis Maloux van HD Image een kortfilm over het Federaal Parlement. In een tijdsbestek van 20 minuten wil deze moderne prent, gefilmd met Steadycam, ons tonen: 'Hier wordt gewerkt, dit is wat wij doen'. Een portret van het Federaal Parlement dus, zonder interviews, met hier en daar een blik achter de schermen, zoals in de kantoren van de Kamervoorzitter. Prijs: 10 euro.

De vermelde publicaties zijn te koop in de boetiek van de Kamer.

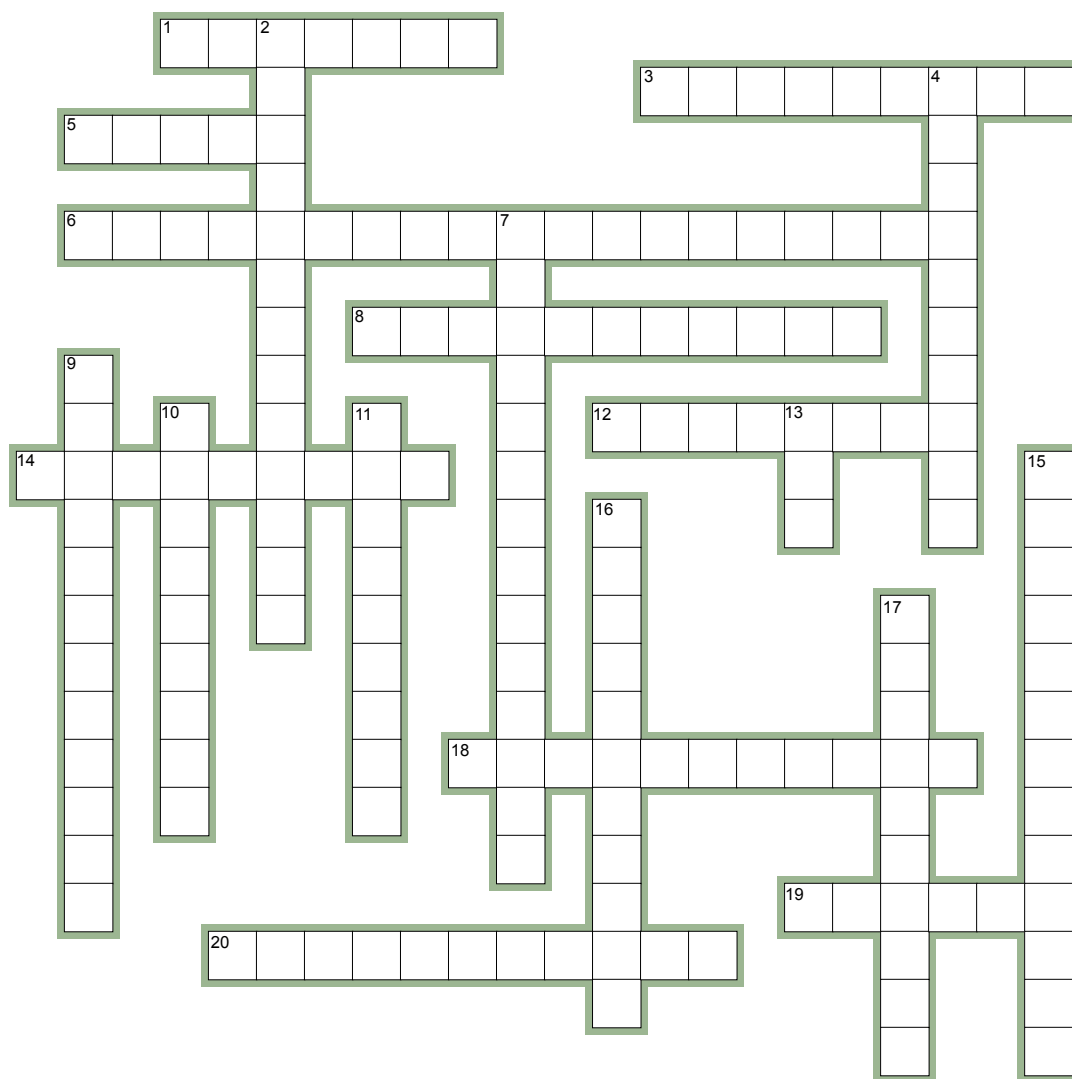

Horizontaal

1. Daar kan u de Kamer volgen
3. Gebied waarin op dezelfde kandidaten kan worden gestemd
5. Gesprek tussen voor- en tegenstanders
6. Kan worden opgericht om heel ernstige problemen te onderzoeken
8. Belgisch volkslied
12. Toegankelijk voor het publiek
14. Bezuinigen
18. België telt er drie
19. Openbaar ministerie
20. Veroudering van de bevolking

Verticaal

2. Een minister ter verantwoording roepen
4. Zich aanpassen aan de samenleving
7. Beslissingen worden best zo dicht mogelijk bij de burger genomen
9. Op 11 november worden er kransen neergelegd
10. Straat in Brussel waar het Federaal Parlement gevestigd is
11. Raming van ontvangsten en uitgaven
13. Kieskring die gesplitst werd
15. Staatsburgerschap
16. Bij een stemming meer dan de helft
17. Systeem met twee parlementaire assemblees

Meer weten over de Kamer?

Had u altijd al willen weten hoe het er in een parlement aan toe gaat? Hoe een wet tot stand komt? Wat er besproken wordt tijdens de parlementaire vergaderingen? Geen probleem. We zetten de mogelijkheden voor u op een rijtje.

Een rondleiding volgen

Dagelijks, behalve op zondag, vinden er rondleidingen plaats. Een groepsbezoek is gratis en duurt anderhalf tot twee uur. Een groep bestaat best uit 20 personen. We raden u aan uw bezoek minstens twee maanden vooraf te boeken. We ontvangen immers jaarlijks vele duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland.

Een vergadering bijwonen

De plenaire vergaderingen en de meeste commissievergaderingen zijn openbaar. Iedereen kan ze bijwonen. Vooraf reserveren hoeft niet. U meldt zich gewoon aan bij het onthaal.

Surf naar www.dekamer.be om te weten welke vergaderingen wanneer plaatsvinden en wat er op de agenda staat.

U kan de plenaire vergaderingen ook live volgen op onze website: ga naar 'Meekijken vergaderingen'. Daar vindt u ook de gearchiveerde beelden van de voorbije vergaderingen.

De Kamer volgen op Twitter

Via Twitter brengen we geïnteresseerden op de hoogte van de belangrijkste punten op de parlementaire agenda, het resultaat van de stemmingen en andere wetenswaardigheden.

Meer info over dit magazine

Bijkomende informatie over de onderwerpen die in dit magazine aan bod komen, vindt u op www.dekamer.be

Een vergadering bijwonen:
zich melden Leuvenseweg 13 – 1000 Brussel

Een rondleiding boeken:
02 549 81 36 ■ bezoekers@dekamer.be

Meer exemplaren van dit magazine ontvangen?

Een adreswijziging melden?
Uit ons bestand geschrapt worden?
Laat het ons weten op info@dekamer.be
www.dekamer.be ■ info@dekamer.be

